

Westerbouwing pleisterplaats aan de Rijn

Wie neerstrijkt op het terras van de Westerbouwing kan genieten van het fenomenale uitzicht dat reikt van Driel tot Nijmegen en van Arnhem naar het Reichswald in Duitsland. Deze stuwwal uit de voorlaatste ijstijd is een plek met geschiedenis. Wandelaars vertoeven hier graag in alle rust maar ooit werd er fel gestreden om deze strategische plek. De latere strijd om er een echt pretpark van te maken is verloren... Toch blijft Westerbouwing een drukbezochte trekpleister.

Westerbouwing: van boerderij tot pretpark?

Begin 19e eeuw had de Westerbouwing nog een louter agrarische bestemming. Bouwing betekent immers boerderij. In de periode die volgde streken

echter steeds meer wandelaars op de rand van de heuvel neer om uit te rusten en te genieten van het prachtige uitzicht. De toenmalige eigenaar zag een nieuwe markt geboren worden en opende op bescheiden schaal een horecagelegenheid.

Van het een kwam het ander en er volgde een theehuis, een heus restaurant, een gondel, uitkijktoren en minikermis. In de jaren vijftig van de vorige eeuw was de Westerbouwing dé plaats voor schoolreisjes en dagtochten met de hele familie. Vanuit Arnhem kon je met de boot naar de Westerbouwing varen voor een onvergetelijk dagje uit.

Graag hadden de eigenaars deze plaats uit laten groeien tot een heus

pretpark. De concurrentie van parken als de Efteling en Slagharen was duidelijk voelbaar. Zij wisten vele bezoekers te boeien met een ruim aanbod aan vertier en sensatie door met name spannende achtbanen. De unieke ligging en de natuurhistorische

waarde van de Westerbouwing stonden verdere uitbreiding in de weg, de plannen konden niet ten uitvoer worden gebracht.

Ingehaald door het succes van de concurrenten zagen de eigenaars het bezoekersaantal dalen. Een deel van het park werd ontmanteld. Nu kun je op zondag onder het genot van een kopje koffie nog steeds genieten van het uitzicht. De uitzichttoren is nog steeds te beklimmen en voor feesten en partijen opent de Westerbouwing graag haar deuren. Een pretpark is het echter nooit geworden.

De geschiedenis van de achtbaan

De eigenaren van de Westerbouwing hadden waarschijnlijk graag een achtbaan aan het park toegevoegd om de jonge tourist ook op lange termijn aan zich te binden. De oorsprong van de achtbaan en de latere roller coaster ligt ver van de stuwwal waarop de Westerbouwing te vinden is: midden Rusland. Daar glijdt men al vanaf de 15e eeuw met een slee van een besneeuwde houten constructie.

Het zijn de soldaten van Napoleon die het idee van een dergelijke attractie meebrengen vanuit Rusland naar het thuisland: Frankrijk. In begin van de 19e eeuw verrijst er in Parijs de eerste coaster met de naam 'Les Montagnes Russes'; Russische bergen dus. De coaster behaalt maar liefst een

snelheid van 64 kilometer per uur. Het succes is enorm en het duurde dan ook niet lang of heel Europa en zelfs Amerika is in de ban van de roller coasters die garant staan voor spanning en sensatie.

De eerste Amerikaanse achtbaan is een omgebouwd overbodig mijnspoor. De daarop volgende coasters zijn veelal van staal in plaats van hout en kunnen hierdoor alsmaar hoger, sneller en daarmee sensationeler worden. Ook de eerste looping doet zijn intrede, aanvankelijke veroorzaken ze nogal wat neklachten maar de latere versies kunnen zonder klachten genoten worden.

Het succes van deze attracties is zo groot dat er in Amerika rond 1918 maar liefst 2000 pretparken op volle toeren draaien. De gevolgen van de beide wereldoorlogen brengen deze markt echter een zware slag toe. In 1948 zijn er nog slechts 368 parken over. Het onderhoud van de complexe constructies is te duur geworden. In de tachtiger jaren van de vorige eeuw beleeft de rollercoaster een soort van wedergeboorte. Nieuwe materialen en technieken maken nog hogere, snellere en sensationelere banen mogelijk. Ook de veiligheid is dankzij nieuwe vindingen gegarandeerd. Dat mag ook wel want sommige bouwers laten het karretje achterwegen en hangt de bezoeker los in een beugel om hem vervolgens met hoge vaart te lanceren. Een ware attractie voor de echte durfal en de kijkers beneden aan het hek.

Namen als Arrow, Drachenfire, Pegasus en the Big Bad Wolf doen vermoeden dat veel kracht, dynamiek en sensatie kenmerkend is voor de coasters die hierachter schuilgaan. De nieuwste technieken hebben vast nog veel meer sensatie in petto. De echte kenner en waaghals kan het in de toekomst allemaal uit gaan proberen.

Op zoek naar een pretpark in Europa?

Op de bovenstaande site www.pretparken.be vind je alles over de pretparken van Europa met een achtbaan. De rest is buiten beschouwing gelaten. Niet alleen de plaats, prijs en andere attracties vind je er, ook de mogelijkheden voor mindervaliden, invaliden en de route zijn op de site vermeld. Duitsland is met zijn 17 parken absoluut de winnaar van Europa. Nederland heeft 5 parken met een rollercoaster waarvan Six Flags Holland als meest sensationeel wordt beschreven.

Theehuizen / tuinen toen en nu

De Westerbouwing begint zijn roemrijke geschiedenis als theehuis. Genietend van een kopje thee kijkt de bezoeker over de Rijn en het landschap dat rijkt van Driel tot Nijmegen. Geleidelijk aan verandert de bestemming en wordt het idee van theehuis losgelaten. Dat het idee van een theehuis absoluut niet achterhaald is bewijst de Millinger Theetuin. Niet aan de Rijn maar aan de Waal bij Nijmegen. Wanneer je na een wandeling door de Millingerwaard wilt uitrusten onder het genot van een kopje thee moet je beslist neerstrijken in het moorse paradijsje dat de Millinger Theetuin is. Een ruim uitzicht ontbeert men, het is ingesloten tussen de dijken, maar dat eventuele gemis wordt ruimschoots goedge maakt door de sfeer, de tuin, de thee en de vele soorten taart.